

JERZY SKARŻYŃSKI

ur. 1921; Uchanie

BIOGRAM ŚWIADKA HISTORII

Jerzy Skarżyński urodził się w 1921 roku w Uchaniach w powiecie hrubieszowskim. Ojciec, Aleksander Skarżyński był lekarzem, a także prezesem miejscowej Ochotniczej Straży Pożarnej. Mama, Stanisława Skarżyńska, z domu Piasecka, była nauczycielką. Miał o sześć lat młodszego brata Ryszarda. Rodzina mieszkała w Uchaniach, w domu naprzeciwko urzędu gminy.

Edukację rozpoczął w miejscowej szkole powszechnej. W wieku 13 lat dostał się do XI Państwowego Gimnazjum i Liceum im. J. i J. Śniadeckich we Lwowie. Tzw. małą maturę zdał w 1939 roku.

Wybuch II wojny światowej zastał go na wakacjach w Uchaniach. W czasie okupacji niemieckiej rozpoczął pracę w hrubieszowskim Urzędzie Gospodarki Wodnej, gdzie nadzorował m. in. regulację rzeki Wełnianki. Był świadkiem egzekucji grupy uchańskich Żydów oraz wysiedlenia Żydów z Uchań w lecie 1942 roku, które uwiecznił na trzech fotografiach.

W styczniu 1943 razem z rodziną zdołał uciec z Uchań przed niemiecką akcją wysiedleńczą. Trafił do Łochowa, gdzie zatrudnił się w fabryce maszyn rolniczych. Następnie, w 1944 roku, razem z bratem, został wywieziony do obozu pracy przymusowej w Berlinie, gdzie pracowali na węźle kolejowym Berlin-Westkreuz. Tam doczekał końca wojny. W maju 1945 roku powrócił do Polski. Rodzice po wojnie sprzedali dom w Uchaniach i wyjechali na Żuławy.

W 1945 roku ożenił się i wyjechał do Gdańska. Pracował przy odbudowie portu w Gdańsku, następnie był m.in. naczelnym Centrali Produktów Naftowych, wiceprezesem Polskiego Związku Motorowego, reorganizatorem Towarzystwa Ubezpieczeniowego Warta i zastępcą komendanta Wyższej Szkoły Pożarnictwa. Na emeryturę odszedł w 1981 roku. Udzielał się jako wolontariusz w Fundacji Polsko-Niemieckie Pojednanie. Mieszkał w Warszawie. Zmarł w 2018 roku.

Autor biogramu	Maria Radek
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"